



1. Το πρωί της Τετάρτης (22/9), στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο, αναβλήθηκε για έκτη συνεχή φορά η εκδίκαση της υπόθεσης Κεντέρη - Θάνου για το τροχαίο, πριν από την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων το 2004.

Στην υπόθεση πλην των δύο αθλητών, κατηγορούμενοι είναι επτά γιατροί του νοσοκομείου ΚΑΤ, καθώς και ο προπονητής Χρήστος Τζέκος.

Η 12η Ιανουαρίου του 2011, είναι η επόμενη ημερομηνία που ορίστηκε για την εκδίκαση της υπόθεσης. Από εκείνη την μέρα έως την παραγραφή του αδικήματος θα μας χωρίζουν 18 μήνες, οπότε και κλείνει η οκταετία που προβλέπει ο νόμος.

2. Το Σαββατοκύριακο 26 – 27 Σεπτεμβρίου, κατά τη διάρκεια της 4<sup>ης</sup> αγωνιστικής της Super League διεξήχθησαν οκτώ παιχνίδια. Δεκαέξι προπονητές (έξι από αυτούς αλλοδαποί) κατέβασαν αντίστοιχες ενδεκάδες συνολικά δηλαδή 176 παίκτες. Μόνον οι 58 από αυτούς ήταν Έλληνες, δηλαδή ένα ποσοστό 32,9 %. Με πιο απλά λόγια ούτε ένας στους τρεις ποδοσφαιριστές που παίζουν στο κορυφαίο επίπεδο του επαγγελματικού ποδοσφαίρου της

χώρας μας είναι ντόπιος. Επικεφαλής αυτού του ποδοσφαιρικού «αφελληνισμού» η ομάδα των Αργοναυτών, η ακριτική Καβάλα με έναν μόνον Έλληνα στην αρχική της σύνθεση. Στον αντίποδα η ιστορική Α.Ε.Κ. και η νεοφώτιστη ομάδα των Φαιάκων, η Κέρκυρα, με επτά Ελληνόπουλα στις συνθέσεις τους, ενώ όλες οι υπόλοιπες ομάδες είχαν είτε 3 είτε 4 ντόπιους.



Το παρόν σημείωμα δεν φιλοδοξεί να τονώσει το αίσθημα φιλοπατρίας του αναγνώστη, ούτε να κρούσει κώδωνες εθνικισμού. Επιθυμεί όμως να αναδείξει τα αίτια που έχουν αφανίσει τον αθλητισμό βάσης. Διότι άριστες οι διακρίσεις των «αθλητών μας» στους Ολυμπιακούς αγώνες, όμορφες και οι τελετές υποδοχής των «ηρώων μας», λαμπρές και οι ανταποδόσεις του ευσπλαχνικού κράτους να χρήζει λοχαγούς τους αρσιβαρίστες, Πυραγούς τους δρομείς και ανθυπασπίστριες τις άλλτριες πλην όμως τίποτα απ' όλα αυτά δεν εξασφαλίζει το μεγαλείο του αληθινού αθλητισμού, τη μαζικότητα και την διαστρωμάτωσή του. Τουναντίον μετατρέπουν την υπόθεση σε ένα ανελέητο κυνήγι διακρίσεων, προβολής και χρήματος. Ο επαγγελματικός αθλητισμός είναι αντανάκλαση της «σοβαρής» πλευράς της ζωής. Υπάρχει διότι γεννά χρήμα, θέσεις εργασίας, υπεραξία. Ο ερασιτεχνικός, ο βασικός αθλητισμός, των παιδιών και των ενηλίκων, είναι ακόμα πιο σοβαρή υπόθεση. Αναδεικνύει τη χαρμόσυνη αλλά και την ισορροπημένη ανταγωνιστικότητα της ζωής και τελικά αποκαλύπτει τον ειλικρινή πολιτισμό ενός λαού. Στην πατρίδα μας ο επαγγελματικός είναι καρκινικός, ο ερασιτεχνικός ανύπαρκτος, το παρόν τους σκοτεινό και το μέλλον τους άδηλο.

